

det var vanskeligt at finde Rede i de Sr-
gange, der ere aabnede. Smidlertid mener
jeg dog, at allerede her i Tinget have de
samme Hovedstrømninger gjort sig gældende
som inden for Kommissionen, og de have
ogsaa samlet Hovedpartierne paa samme
Maade som der, idet Hovedbetragtningen og
Grundtonen i Forhandlingerne have været ud
fra Befolkningens og Forbrugernes Synspunkt
at komme bort fra de store Uretfærdig-
heder, som ligge i den nuværende indirekte
Beskatning. Man ønsker virkelig at gøre et
Brud med dette System, kun ønske nogle at
gøre det paa en Maade paa et Sted, andre
paa en anden Maade paa et andet Sted.
Det er det, der er Grundbetragtningen; hvor-
dan saa de ærede Medlemmer, der have talt
fra Højres Side, manøvrere omkring til
højre og venstre for hverandre, er Grund-
tankegangen den samme, nemlig at være for-
sigtig med at slippe det bestaaende af Frygt
for det ny, der vil komme, det vil sige hovedsage-
lig Landstingets Synspunkt eller Kapitalis-
mens i Forhold til den almindelige Befolkning.
Hvis ærede Medlemmer ville gaa det nøje
igennem, er jeg sikker paa, at det allerede er
ret kendeligt, og jeg føler mig overbevist om,
at det ved fortsat Detail-Behandling vil
blive endnu mere kendeligt. Jeg føler mig
overbevist om, at de Sympatier, der ville
være for at gaa noget mere i en Retning
og noget mindre i en anden Retning, til
lyvende og sidst ville samle sig i det ene
Hovedspørgsmaal, jeg her har peget paa, og
der ville nok de, som naturlig høre sammen,
finde hverandre. Jeg skal ikke lade mig friste
til at fordybe mig i Detailspørgsmaalene,
der, som jeg allerede har sagt, heller ikke
synes mig i nogen væsentlig Grad at høre
hjemme ved denne Behandling. Naar de
skalde høre hjemme her, maatte det være som
opløsende Eksempel, og det er jo ogsaa i
Egenskab af saadanne, at de væsentlig ere
komne frem. Det kunde jo være ret fristende
for os, som nu i en længere Tid have be-
skæftiget os med de Spørgsmaal, at ud-
framme en hel Del Verdom paa disse De-
tailspørgsmaal. Men jeg tror, som sagt,
ikke, det er praktisk, og skal modstaa Frisfel-
sen i den Retning. Der er jo enkelte Med-
lemmer, som ere komne ind paa det. Men
det synes mig, at det ærede Medlem for
Hornølet (Neergaard) i Aftes grundigt, sit-
fært og klart godtgjorde, at hvor Kritikken af
disse Detailspørgsmaal kom frem i Modsæt-
ning til det Parti, som han vilde slutte sig
til, grundede den i Misforstaaelse. Jeg tror
ogsaa, at Resten af det Stykke Arbejde, som
i den Henseende vil være at gøre, naturligt

hører hjemme i Udvalget, der ville vi nok
komme over den Slags Ting.

Jeg skal imidlertid tillade mig paa
Grundlag af de Anstuelser, som, efter at jeg
har haft Ordet, ere komne frem i denne Sal,
at supplere nogle af de fremkomne Betragt-
ninger og optage til Bevarelse nogle enkelte
— men kun nogle enkelte — af de Udtalel-
ser, der ere faldne her i Salen, og jeg vil
da først tillade mig at vende mig til den
ærede Finansminister. Den første lille Ud-
talelse, vi hørte fra den ærede Finansminister
her i Salen, gif hovedsagelig ud paa at
modbevise den Betragtning, jeg havde gjort
gældende, at vi kun kunne vente en tarvelig
Mæglerstilling fra Regeringens Side. Den
ærede Minister vilde søge at bevise, at han
allerede havde indtaget en Mæglerstilling ved
dette Forslag. Smidlertid vare de Grunde,
som den ærede Minister derfor anførte, efter
min Mening saa vage, at de for mig ikke
have været overbevisende. Nogle af dem ere
allerede berørte, f. Eks. af det ærede Med-
lem for Nyborg (N. Jensen), men jeg skal
dog dvæle et Øjeblik ved dem. De Grunde,
Ministeren fremhævede til, at man kunde be-
trakte ham som Mægler, vare særlig, at han
fremstaaede Toldloven i Folketinget i Stedet
for i Landstinget, hvor de mangle Arbejds-
stof, at den kom sammen med en Del andre
Skattelove, som ogsaa indbefattede den efter-
tragtede Formue- og Indkomstskat, og at han
havde ladet være i sit Forslag at optage
Spørgsmaalet om Landbrugets Beskyttelse.
Men naar man ser paa disse Grunde, vil
enhver dog sige, at er der her Tale om en
Mægling, er det i alt Fald en rent passiv
Mægling, jeg tror, at Mæglingen har en endnu
mindre tiltalende Karakter, men passiv er
den i alt Fald. Spørgsmaalet om Fore-
læggelse i det ene eller i det andet Ting
indeholder ikke stor Realitet. Jeg tror, at
vi i Hovedsagen kunne være enige om, at
den ærede Minister har fulgt den praktiske
Vej, at lade dette Spørgsmaal, som er et
finansielt Hovedspørgsmaal, begynde paa det
almindelige Sted for finansielle Spørgsmaal,
nemlig i Folketinget. Jeg tror, det er prak-
tisk og naturligt, men jeg tror ikke, at der
derved kan være antydnet nogen særlig Mægling.
Hvis Ministeren nemlig kom til Landstinget
og vilde forsvare det Standpunkt, Folketinget
havde indtaget til Sagen, eller i alt Fald
delvis forsvare det der, saa er det ganske vist
en Fordel, men den samme Fordel kunde jo
opnaas, hvis Forslaget kom først i Lands-
tinget, og Ministeren senere vilde komme her
til Folketinget og sige: Ja, jeg ved jo godt,
at det kunne I ikke gaa ind paa, men jeg